

Mijn Interrailavontuur

In de zomer van 2022 heb ik dankzij Olyfran een fantastische reis kunnen maken door Europa. Ik had een Interrail pass voor een maand gewonnen. Ik heb die voor 22 dagen gebruikt om samen met een vriend de mooiste en interessantste plekken te ontdekken in Duitsland, Polen en Tsjechië.

Onze reis startte in het Duitse Bremen, een heel gezellige stad die ons aangenaam heeft verrast. Ze is echter niet zo groot, dus één dag volstond wel om de meeste bezienswaardigheden te zien. Het leuke aan de stad is dat ze vol verwijzingen zit naar het sprookje van *De Bremer stadsmuzikanten*. Naast de vele beelden is er bijvoorbeeld ook een put te vinden op het stadsplein waar dierengeluiden uit komen wanneer je er een muntje in gooit.

Onze tweede stop was Hamburg, een grote havenstad vol interessante bezienswaardigheden. Zo liepen we door de 24 meter diepe Alter-Elbtunnel onder het water van de Elbe en namen we in de 147 meter hoge Nikolaiturm de lift tot het panoramapunt voor een mooi uitzicht over de stad. Naar ons gevoel lagen de oude stad en de haven er echter wel redelijk doods bij, dus gingen we wat meer sfeer opzoeken in de Reeperbahn, de uitgaansbuurt van Hamburg. Aangezien onze

verblijfplaats ook in het midden van die uitgaansbuurt lag, konden we tot in de vroege uurtjes zelfs in onze kamer nog mee 'genieten' van de feestjes en de muziek...

Na twee dagen Hamburg kwam Berlijn aan de beurt, misschien wel het hoogtepunt van onze reis. Berlijn is een bruisende stad waar ik maar geen genoeg van kreeg. Ze heeft een rijke geschiedenis die nog heel duidelijk zichtbaar is in de stad. Denk maar aan alle overblijfselen van de Koude Oorlog zoals Checkpoint Charlie en stukken van de Berlijnse muur. Ook de andere monumenten zoals de Brandenburger Tor, de Reichstag en de Fernsehturm, het hoogste bouwwerk van Duitsland, maken van Berlijn echt een indrukwekkende stad. Maar Berlijn is vooral een heel sfeervolle stad waar in elk straatje en op elk plein wel wat te ontdekken en te beleven valt. We konden Duitsland uiteraard moeilijk verlaten zonder eens een typisch Duitse specialiteit te hebben gegeten, dus besloten we de enige echte Duitse currywurst te proberen. Laten we zeggen dat de smaak, euh, uniek was.

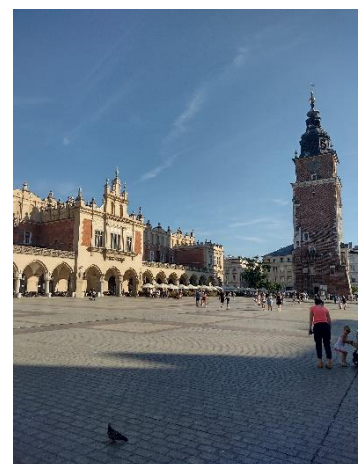
We verlieten Duitsland en zetten onze reis verder in Polen. In het kleine Poznan beseften we al snel hoe moeilijk het soms kan zijn in een land waar je geen enkel woord van de taal begrijpt. Alleen al de uitgang van het station vinden, was een lastige opgave... Poznan kan volgens ons een héél mooi stadje zijn, tenminste als het stadsplein en de straten errond niet volledig in de stellingen staan... Jammer genoeg was er daardoor niet zo veel te zien en dus vertrokken we redelijk snel naar onze volgende bestemming.

Wroclaw is een heel mooi, gezellig stadje in het zuiden van Polen met een groot stadsplein vol gekleurde huisjes. Het lijkt erop dat dit typisch is voor Polen, aangezien we dit ook al zagen in Poznan, ondanks de stellingen. De stad heeft veel leuke plekjes en bezienswaardigheden, zoals de Maria-Magdalenakerk, die we bovendien hebben beklommen voor een spectaculair uitzicht over de stad. Ook heel kenmerkend voor Wroclaw waren de beeldjes van kabouters die je constant zag in de straten, op pleintjes, op gevels en op de gekste plekken die je je maar kan inbeelden. We maakten er een sport van, zo veel mogelijk kabouters te vinden en er een foto van te maken, maar ik bespaar jullie de moeite om ze alle 86 te bekijken.

Als enorme pretparkfan kon ik het tijdens mijn reis ook niet laten om eens naar een pretpark te gaan. Energylandia is er één in Polen waarvan ik al jaren hoopte het ooit te kunnen bezoeken. Het park bestaat nog maar sinds 2014, maar is met zijn 17 achtbanen ondertussen een mekka geworden voor achtbaanfanaten. Het letterlijke en figuurlijke hoogtepunt was Hyperion, met een hoogte van 77 meter en een snelheid van 142 km/u één van de hoogste en snelste achtbanen van Europa. Maar de houten achtbaan Zadra moet zeker niet onderdoen en heeft mij eigenlijk nog veel meer omvergeblazen. Bovendien heeft het park ook een eigen aquapark, dat we niet links konden laten liggen. We hebben ons in Energylandia keihard geamuseerd, maar kwamen na 2 dagen wel doodmoe aan op onze laatste bestemming in Polen: Krakau.

Na eerst wat te hebben uitgerust, hebben we het gigantische marktplein van Krakau bezocht, één van de grootste in Europa. Daarnaast waren ook het kasteel van Wawel, de Mariakerk en de markthal de moeite waard. In Krakau namen we ook onze tijd om eens wat Poolse specialiteiten, zoals zur en pierogi, uit te proberen in één van de vele restaurantjes. En toen was het alweer tijd om onze reis verder te zetten en afscheid te nemen van Polen. We namen de nachttrein naar Tsjechië en zouden al om 7u 55 aankomen in Praag. Juist ja, we “zouden” om 7u 55 aankomen... We zaten al vanaf 23u op de trein richting Praag, tot we in de vroege ochtend plots ergens bleven stilstaan. We wisten niet goed wat er aan de hand was, maar doodmoe als

we waren, sliepen we nog even verder. Uren later stonden we nog steeds op dezelfde plek en we kregen ook niet te horen wat er mis was... Het meest frustrerende was dat er op de sporen naast ons treinen bleven passeren naar Praag. Maar goed, wie ben ik om te klagen, ik was ondertussen aan de praat geraakt met twee Oekraïners uit Zaporizja, die op de vlucht waren voor de oorlog. Dat was erg confronterend: ik zat daar met mijn rugzak, zorgeloos op vakantie, en ook zij zaten daar met hun koffer, maar dat was dan ook alles wat ze nog hadden. De rest en eigenlijk hun hele leven dat ze hadden opgebouwd, hebben ze moeten achterlaten. Ze vertelden dat ze onderweg waren naar een van hun dochters die in Italië woont. Plots kwam de oorlog dus wel erg dichtbij en dat was wel heftig... Na nog enkele uren wachten vertrokken we dan eindelijk weer. Zo kwamen we toch nog aan in Praag, alleen niet om 7u 55, maar om 17u 55... Laten we zeggen dat we zo ook weer een ervaring rijker zijn...

Eenmaal in Praag hadden we niet veel energie meer (toch vermoeiend, zitten en wachten op een trein), dus zijn we na onze eerste maaltijd van de dag toch maar direct naar de kamer gegaan om te gaan slapen. De verkenning van de stad was voor de twee volgende dagen. Onze stadswandeling begon met een beklimming naar de imposante Praagse burcht en we wandelden van daar verder naar de Petrin-toren voor een erg indrukwekkend uitzicht over de stad. Van daaruit wandelden we dan weer naar beneden langs de Lennonmuur, de Karelsbrug, het Dansende Huis en zo veel meer, om zo toe te komen op het stadsplein met zijn astronomische klok. Aangezien muziek ons allebei

sterk interesseert, bezochten we ook nog het Tsjechisch Muziekmuseum. Praag is een prachtige, sfeervolle, maar vooral erg unieke stad die heel veel te bieden heeft, een enorme aanrader dus!

Onze voorlaatste bestemming was Leipzig, dat ons vooral zal bijblijven dankzij het impressionante Völkerschlachtdenkmal. Dit is een monument ter herdenking van de bloedige slag bij Leipzig in 1813. We kregen er een interessante voorstelling en konden bovendien op de top van het monument genieten van een spectaculair uitzicht over Leipzig en omgeving. Maar na één dag was het alweer tijd om de trein te nemen naar onze laatste stop.

Hiervoor trokken we naar München. Een wandelroute bracht ons langs alle hoogtepunten van de stad, zoals de Sint-Petruskerk, de Marienplatz met het stadhuis en de Englischer Garten, het grootste stadspark van Europa. Daarna namen we onze tijd om wat souvenirs te kopen en om eens te klinken op onze meer dan geslaagde reis. Alhoewel de reis dan toch nog niet volledig was afgelopen... Tijdens onze terugkeer, bij de overstap in Frankfurt, was onze trein naar Brussel geannuleerd, waardoor we deze stad toch nog een uurtje hebben kunnen bezoeken. Maar dan sloten we onze trip van 22 dagen doorheen Duitsland, Polen en Tsjechië jammer genoeg echt af.

Ik heb gedurende mijn reis veel gezien, veel geleerd, maar vooral heel veel genoten. Daarom wil ik tot slot Olyfran en Interrail bedanken voor deze prachtige, onvergetelijke ervaring. Verder ook een dikke merci aan mijn leerkrachten Frans van het Sint-Jan Berchmanscollege in Malle, want uiteraard was dit zonder hen niet mogelijk geweest.

Quinten Egels